ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Παναγιώτης Μαυροειδής

-Έλα Μπενίτο, εδώ Βερολίνο, πίνεις καφέ στην Αθήνα;
-Εσύ είσαι Αδόλφε, δε σε ακούω καλά, φαντάζομαι θα παίρνεις από Λονδίνο...

Η (φανταστική) συνομιλία των αρχηγών του φασιστικού άξονα, μέσω των ‘’κόκκινων τηλεφώνων’’ από τις πρωτεύουσες των κρατών τους, υποτίθεται πως έλαβε μέρος μεσούντος του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου και μετά την αποτυχία της ιταλικής φασιστικής εισβολής στην Ελλάδα και των γερμανικών βομβαρδισμών της Αγγλίας. Η αναπαράσταση αυτή αντανακλούσε αφενός τη σημασία που είχαν για τους ισχυρούς του τότε κόσμου οι εξελίξεις στην Ελλάδα και αφετέρου την αισιοδοξία ότι στη φρικώδη αναμέτρηση εκείνου του πολέμου η νίκη θα ανήκε στους λαούς. Στην ‘’Αθήνα’’ και παντού...

Σήμερα έχουμε και πάλι, ένα άλλο πόλεμο, ένα άγριο κοινωνικό πόλεμο. Σε ότι αφορά την Ελλάδα χωρίς χακί στολές και αεροπορικούς βομβαρδισμούς. Αλλά με μια κοινωνική καταστροφή που ανάλογό της υπάρχει μόνο σε εποχές καθολικού πολέμου.

Για άλλη μια φορά, τα ισχυρά καπιταλιστικά κέντρα, με τη συνεργασία και τον από κοινού σχεδιασμό τους ντόπιους προθύμους της αστικής τάξης στην Ελλάδα, θεωρούν αυτονόητο πως δικαιούνται και πως θα καταφέρουν να ορίσουν τις κοινωνικές και πολιτικές εξελίξεις και μάλιστα με απόλυτη λεπτομέρεια. Η διαφορά είναι πως δε φαίνεται να υπάρχει η ίδια πεποίθηση της θετικής έκβασης του λαϊκού πολέμου, με βάση και τα μαντάτα που έρχονται από τις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες και τα λεγόμενα των εκεί εθνικών ‘’διαπραγματευτών’’.

Εδώ Παρίσι...Το παλιό ή το νέο μνημόνιο;

Από τη συνάντηση στο **Παρίσι** των εκπροσώπων της ελληνικής κυβέρνησης, με τους εκπροσώπους της τρόικας, δηλαδή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της ΕΚΤ και του ΔΝΤ, δεν έλλειψαν ούτε η **ιμπεριαλιστική αλαζονεία** επιβολής της σύγχρονης καπιταλιστικής βαρβαροσύνης, ούτε η **προθυμία** του άθλιου αστικού πολιτικού συστήματος της Ελλάδας, να δώσει γη και ύδωρ, αρκεί να μείνει καβάλα.

Το μυξοκλάματα και οι ψευτο-τσαμπουκάδες δε λείπουν. Η κυβέρνηση διατείνεται ότι δε θα κάνει πίσω στην απαίτηση της τρόικας για νέα μείωση των συντάξεων (της τάξης του 25%!) και άλλα μέτρα άγριων περικοπών.

Αν θέλουμε να προσεγγίσουμε την πραγματικότητα, ο τίτλος και μόνο φιλοκυβερνητικού ιστότοπου είναι χαρακτηριστικός:

''Τι προσφέρει η Αθήνα για να γυρίσει η Τρόικα''

Το ρεπορτάζ αναφέρει σχετικά:

''Με τη ψήφιση νέων μέτρων εντός των επομένων εβδομάδων, αλλά και με διαβεβαιώσεις για ενεργή παρουσία του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου στην «επόμενη» ημέρα του ελληνικού προγράμματος, επιχειρεί η κυβέρνηση να κλειδώσει την επιστροφή της τρόικας στην Αθήνα για την ολοκλήρωση της πέμπτης αξιολόγησης''.

Και συνεχίζει:

*''**Εβδομάδες πριν** ακόμα η ελληνική διαπραγματευτική ομάδα μεταβεί στο Παρίσι για το δεύτερο ραντεβού με την τρόικα οι συνεργάτες του υπουργού Οικονομικών Γκίκα Χαρδούβελη είχαν ξεκινήσει την **κατάρτιση ενός πολυνομοσχεδίου** που περιλαμβάνει πολλά από τα προαπαιτούμενα του Μνημονίου της προηγούμενης Άνοιξης. Συγκεκριμένα, το νομοσχέδιο αυτό προβλέπει την εφαρμογή του νέου ενιαίου μισθολογίου στο Δημόσιο (από την 1η Ιανουαρίου 2015 αρχικά για τους νεοεισερχόμενους υπαλλήλους, μειώσεις μισθών για τους εργαζόμενους στο υπουργείο Οικονομικών από την 1η Ιουλίου 2015 και καθολική εφαρμογή των διατάξεων σε όλο το Δημόσιο από την 1η Ιανουαρίου 2016), θα προβλέπει την ανταπεργία (λοκ άουτ) μέσω αλλαγής στον αστικό κώδικα, παραμετρικές αλλαγές στη λειτουργία των συνδικάτων, αλλά και την περαιτέρω αυτονόμηση της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων κάτι που η τρόικα ζητά επίμονα από το Σεπτέμβριο''.*

Η ουσία είναι αυτή. Τα παραμύθια του Βενιζέλου και του Χαρδούβελη έχουν μικρή αξία.

Θεωρητικά, γίνεται μια **''σκληρή διαπραγμάτευση''**, -που διασταυρώνεται με την πολιτική αγωνία της κυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ για μακροημέρευσή της-, γύρω από τρία διαφορετικά ενδεχόμενα.

Πρώτο: Κλείσιμο της αξιολόγησης τώρα, καταβολή των τελευταίων δόσεων, τερματισμός υφιστάμενου προγράμματος με τρόικα και πρόωρος τερματισμός προγράμματος με ΔΝΤ. Το ενδεχόμενο αυτό έχει ήδη πεθάνει.

Δεύτερο: Παράταση του υφιστάμενου προγράμματος με τρόικα και ΔΝΤ, για ένα εξάμηνο τουλάχιστον, ώστε να παρθούν τα ''αναγκαία μέτρα μεταρρυθμίσεων''.

Τρίτο: Μικρή επέκταση του υφιστάμενου προγράμματος για ''τεχνικούς λόγους'', πέραν του τέλους της χρονιάς, χωρίς κατάρτιση νέου προγράμματος, ώστε, μεταξύ των άλλων, να

πράγματα να πλησιάσουν και στην Προεδρική Εκλογή. Το γνωστό παραμύθι Βενιζέλου…

Ακόμη και στην πιο ευνοϊκή για την προπαγανδιστική επικοινωνιακή τακτική της κυβέρνησης, που είναι, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο και σε τούτο ή εκείνο χρόνο, το κλείσιμο του υφιστάμενου προγράμματος, αυτό που είναι 100% σίγουρο, είναι η **είσοδος στο νέο καθεστώς μόνιμης επιβολής άγριου πανευρωπαικού μνημονίου, μέσω των επίσημων μηχανισμών πλέον της ΕΕ και με θεσμικά εργαλεία όπως το Σύμφωνο Σταθερότητας και οι σχετικοί Κανονισμοί,** με πυρήνα τους λεγόμενους ‘’ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς’’.

Ειδικότερα, σε ότι αφορά την Ελλάδα, αυτή θα μπει σε **καθεστώς ενισχυμένης προληπτικής στήριξης (Enhanced Conditions Credit Line-ECCL).**

Μην ανησυχείτε, λέει ο Βενιζέλος. ‘’Δεν θα μπούμε σε νέο πρόγραμμα’’, απλά, «θα υπάρξει το νέο καθεστώς του ECCL, που είναι ένας προληπτικός θώρακας προστασίας της χώρας». Πρόκειται για αισχρή και συνειδητή απόκρυψη της πραγματικότητας.

Ας δούμε πως ακριβώς έχουν τα πράγματα με βάση την οδηγία/κανονισμό του **Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (ESM)**, σε σχέση με την ενισχυμένη προληπτική στήριξη (Enhanced Conditions Credit Line-ECCL):

*”Όταν ανοίγει μια πιστωτική γραμμή, το μέλος του ΕΜΣ υπόκειται σε **ενισχυμένη εποπτεία** από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την περίοδο διαθεσιμότητας της πιστωτικής γραμμής. Ένα μέλος του ΕΜΣ υπό ενισχυμένη εποπτεία θα πρέπει, σε συνεννόηση και συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ενεργώντας σε συνεννόηση με την ΕΚΤ, τις Ευρωπαϊκές Εποπτικές Αρχές (ΕΕΑ) και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Συστημικού Κινδύνου (ΕΣΣΚ), και, ενδεχομένως, το ΔΝΤ, **να υιοθετήσει μέτρα** που στοχεύουν στην αντιμετώπιση των πηγών ή των δυνητικών πηγών των δυσκολιών”.*

Όταν μία χώρα είναι σε καθεστώς ενισχυμένης εποπτείας, οφείλει να υποβάλει σε μηνιαία βάση (!) όλες τις σχετικές πληροφορίες στον ESM σχετικά με την οικονομική κατάσταση, το ισοζύγιο πληρωμών και άλλες κρίσιμες πληροφορίες.

Και το **άρθρο 5** της εν λόγω οδηγίας καταλήγει σχετικά με το πώς θα κλείνει ο κύκλος από μεριάς της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, μετά την σχετική ενημέρωσή της:
‘’Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα διεξάγει τακτικές επιθεωρήσεις εποπτείας, σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, τις Ευρωπαϊκές Εποπτικές Αρχές’’ το Συμβούλιο Διοικητών

(σ.σ. του ESM) και όπου είναι απαραίτητο και του ΔΝΤ, για να διαπιστώνει την πρόοδο στην εφαρμογή των μέτρων που θα έχουν υιοθετηθεί. Θα κοινοποιεί, κάθε εξάμηνο τα ευρήματά της στο Συμβούλιο και θα εκτιμά αν χρειάζονται ***επιπρόσθετα μέτρα****''.*

Με λίγα λόγια, μνημόνια στο αιώνα τον άπαντα, με σφραγίδα και παρακολούθηση από την ίδια την ΕΕ.

Εδώ Λονδίνο…''Μην ανησυχείτε δε θα έρθει και η συντέλεια του κόσμου''

Τις ίδιες μέρες, τα μέσα ενημέρωσης ασχολούνται με τα πραγματικά περιστατικά ή τις σκόπιμες διαρροές, γύρω από τη συνάντηση στελεχών του οικονομικού επιτελείου του ΣΥΡΙΖΑ, με εκπροσώπους διαφόρων Τραπεζών, χρηματοπιστωτικών οργανισμών και κερδοσκοπικών funds στο **Λονδίνο.**

Δε θα ασχοληθούμε με το αν είναι γνήσια ή ψεύτικα τα διάφορα e-mails κερδοσκοπικών οργανισμών όπως το capital, αλλά με δύο άλλα πιο ουσιώδη ερωτήματα:

Που αποσκοπούν αυτές οι συναντήσεις, στο Βερολίνο/Μόναχο, στο Κόμο, στη Νέα Υόρκη και τώρα στο Λονδίνο;

Να πως απαντάει ο Γιάννης Δραγασάκης:
«Την ίδια στιγμή που πρέπει να μιλάμε με τον κόσμο που υποφέρει, πρέπει να μιλάμε και με φορείς που εκπροσωπούν και εκφράζουν την παγκόσμια αυτή οικονομία. Αυτοί οι θεσμοί είναι τα όργανα της Ε.Ε., το ΔΝΤ, η Παγκόσμια Τράπεζα, και είναι και δυνάμεις που χονδρικά λέγονται αγορές».

Αυτή ήταν η αναφορά του Γ. Δραγασάκη, μετά την συνάντηση τον Σεπτέμβριο μαζί με τον κ. Σταθάκη, στη Γερμανία με το πρώην στέλεχος της ΕΚΤ και νυν υφυπουργό Εργασίας της κυβέρνησης Μέρκελ, Γεργκ Άσμουσεν.

Αυτό θα πει πολυδιάστατη οικονομική και κοινωνική πολιτική ή μάλλον επίδειξη σεβασμού δηλαδή υποταγής στους δυνάστες.

Το σημαντικότερο όμως είναι το επόμενο ερώτημα:

Τι αναφέρουν τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ σε αυτές τις συναντήσεις στους fund managers που τους ανακρίνουν;

Δεν μπορούμε να βασιστούμε προφανώς στις διαρροές των golden boys, ούτε στην επίσημη ανακοίνωση της Bank of America- Merrill Lynch μετά τη συνάντησή της με τον κ. Σταθάκη. Ούτε μπορούμε φυσικά να γνωρίζουμε τι αναπτύχθηκε ‘’δια ζώσης’’, προφορικά, όπου το κλίμα είναι πάντα πιο ‘’χαλαρό’’.

Μπορούμε όμως να αξιολογήσουμε την **επίσημη παρουσίαση** (κατεβάστε την από ΕΔΩ) που έκανε ο Γιώργος Σταθάκης στη συνάντηση του Λονδίνου, όπως αυτή δημοσιεύτηκε αυτούσια στην εφημερίδα ΚΕΡΔΟΣ.
Η ουσία της παρουσίασης βρίσκεται στις προτάσεις του ΣΥΡΙΖΑ αναφορικά με το ελληνικό χρέος και την αναδιάρθρωσή του, τις πολιτικές για την ανάπτυξη, το δημοσιονομικό σχέδιο, το σχέδιο για τον τραπεζικό τομέα και τις προτεραιότητες για τις μεταρρυθμίσεις του δημοσίου τομέα.
Θα παρουσιάσουμε όλους τους άξονες και θα σχολιάσουμε μόνο αυτούς που ο ΣΥΡΙΖΑ θεωρεί ως **πρώτες προτεραιότητες** σε κάθε ένα από τους παραπάνω τομείς.

Έχουμε λοιπόν και λέμε.

Προτεραιότητες του ΣΥΡΙΖΑ για τον τραπεζικό τομέα
‘’Τραπεζική διοίκηση από το ΤΧΣ
Ιδιωτική αναδιάρθρωση του χρέους (απομόχλευση)
Δημιουργία τραπεζικού τομέα ειδικού σκοπό για ανάπτυξη
Χρηματοδότηση μικρών επιχειρήσεων
Νομικό πλαίσιο για τη χρηματοδότηση για την κοινωνία και οικονομία’’
Το ζήτημα της **δημόσιας ιδιοκτησίας** των τραπεζών και ο έλεγχος της κίνησης κεφαλαίων, αντικαθίσταται από ένα ψευδεπίγραφο **δημόσιο έλεγχο** και μάλιστα μέσω του …ιδιωτικού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, στη λειτουργία του οποίου ασφαλώς τον πρώτο λόγο, δια της χρηματοδοτικής ροής, τον έχει η ΕΚΤ.

Προτεραιότητες του ΣΥΡΙΖΑ για τις μεταρρυθμίσεις του κράτους
‘’Εθνικό σχέδιο κατά της διαφθοράς (πρώτη προτεραιότητα)
Αποτελεσματική χρήση των ανθρώπινων πόρων του κρατικού τομέα
Αποτελεσματικές δημόσιες κοινωνικές υπηρεσίες για όλους τους πολίτες
Καταπολέμηση της εταιρικής γραφειοκρατίας και των πελατειακών σχέσεων (stop shop υπηρεσίες, και καταπολέμηση των σκιωδών συναλλαγών
Ιθαγένεια για περισσότερους μετανάστες’’

Ο ρόλος του κράτους που είναι διαρθρωμένο έτσι ώστε να υπηρετεί τον επιχειρηματικό

κόσμο, οργανώνοντας την κλοπή του ίδιου του εαυτού του, και κάνοντας νόμο ακριβώς το συμφέρον του εργοδότη πιο απροκάλυπτα από ποτέ, αποκρύπτεται. Δεν αναδεικνύεται ούτε καν το γεγονός ότι οι σχεδόν μοναδικές πλέον δημόσιες λειτουργίες, είναι αυτές της καταστολής και της φορο-είσπραξης. Ξανά η καραμέλα για το παράγωγο πρόβλημα (διαφθορά), το αιτιατό και όχι για την αιτία, που είναι η τεράστια μεταφορά πόρων από τον κόσμο της εργασίας στο κεφάλαιο, με τον ενεργό ρόλο ενός κράτους- υπηρέτη του.

Οι προτεραιότητες του ΣΥΡΙΖΑ για την αναδιάρθρωση του χρέους

''Αναθεώρηση της συμφωνίας δανεισμού
Μορατόριουμ στην εξυπηρέτηση του χρέους
Αναδιάρθρωση του δημόσιου χρέους με «κούρεμα»
Ρήτρες Ανάπτυξης
Έκδοση ευρωομολόγων ή και αγορά από ΕΚΤ κρατικών ομολόγων
Μερικός αποκλεισμός των κεφαλαίων του ΤΧΣ για τη αναχρηματοδότηση του ελληνικού τραπεζικού τομέα από το δημόσιο χρέος''

Η διαγραφή του χρέους ουσιαστικά δεν τίθεται. Να θυμήσουμε ότι τα μνημόνια (που όντως δεν είναι απλοί νόμοι, αλλά ακολουθούνται από 100άδες εφαρμοστικές διατάξεις), συνοδεύουν ακριβώς τις αντίστοιχες **δανειακές συμβάσεις.** Χωρίς κατάργηση αυτών και χωρίς αποκλεισμό αντικατάστασής του από άλλες ''αναθεωρημένες'', ούτε κατάργηση των μνημονίων υπάρχει, μα ούτε και εξάλειψη του χρέους, αλλά αλλαγή της μορφής και των όρων του. Ας θυμηθούμε ότι το **PSI** αποτελούσε **τυπικά** μια θηριώδη διαγραφή χρέους (109 δις!), αλλά **ουσιαστικά** συνιστούσε την μετάπτωσή του σε μια επαχθέστερη μορφή μέσω των όρων της νέας δανειακής σύμβασης και του αντίστοιχου μνημονίου.

Η ατζέντα του ΣΥΡΙΖΑ για την ανάπτυξη στην Ελλάδα
''Φορολογική μεταρρύθμιση
Δίκαιο φορολογικό σύστημα
Καταπολέμηση της φοροδιαφυγής
Κίνητρα για επενδύσεις
Κίνητρα ανάπτυξης
Οι δημόσιες επενδύσεις να μην υπολογίζονται στον υπολογισμό του ελλείμματος''

Το πώς μπορεί να υπάρξει οικονομική ανάπτυξη στην Ελλάδα χωρίς **αγνόηση των δεσμεύσεων που θέτει η ΕΕ** σε όλους τομείς και χωρίς να τεθεί η **δημόσια ιδιοκτησία** σε αποφασιστικό μοχλό, απουσιάζει από τις προτεραιότητες του ΣΥΡΙΖΑ. Παραμένει μόνο

''στο πρόγραμμα'', σαν τα στέφανα του γάμου που φυλάσσονται ψηλά- ψηλά στην ντουλάπα. Όσο για τη φορολογική μεταρρύθμιση, ας μας πει τουλάχιστον ο ΣΥΡΙΖΑ αν θα αναθεωρήσει προς τα πάνω τον **ανώτατο φορολογικό συντελεστή για τις επιχειρήσεις** και ποιος θα είναι αυτός....

Το δημοσιονομικό σχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ
''Ισοσκελισμένος προϋπολογισμός
Διατήρηση των δαπανών στο 44% του ΑΕΠ (μέσος όρος της ΕΕ στο 45%)
Ανακατονομή των δαπανών (κοινωνική δικαιοσύνη)
Αύξηση του δείκτη των άμεσων έναντι των έμμεσων φόρων
Βελτίωση στην είσπραξη των φόρων περιουσίας
Καταπολέμηση της παραοικονομίας''
Κάποια στιγμή έρχεται η ώρα να αποφασίσεις τι τελικά θα κάνεις. Και εδώ ο ΣΥΡΙΖΑ απαντάει ΝΑΙ στο κεντρικό ζήτημα της αντεργατικής δημοσιονομικής προσαρμογής, υιοθετώντας το σφαγείο των ''ισοσκελισμένων προϋπολογισμών'', σε μια στιγμή καταβαράθρωσης της οικονομίας και εργατικής γενοκτονίας. Αυτό πρακτικά σημαίνει διατήρηση του σημερινού άθλιου ''κεκτημένου'' των μνημονίων. Πώς αλήθεια θα υπάρξει δουλειά για όλους και με αξιοπρεπή μισθό, χωρίς **πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων έξω και ενάντια στις δεσμεύσεις που θέτει η ΕΕ** για το χρέος αλλά και για την ''ενίσχυση του ανταγωνισμού'';

Πως θα αναταχθεί η καταβαράθρωση της παιδείας, υγείας ή του πολιτισμού και της κοινωνικής ασφάλισης; Φυσικά, η αιχμαλωσία του ΣΥΡΙΖΑ είναι εντελώς λογική στον παραλογισμό του ισοσκελισμένου προϋπολογισμού καθώς **ούτε τα χρήματα θα έχει** χωρίς διαγραφή του χρέους και φορολόγηση του μεγάλου κεφαλαίου, αλλά ο**ύτε καν το ''πορτοφόλι''** δε θα κουμαντάρει, καθώς το μονοπώλιο του νομίσματος και της χρηματοδοτικής ροής το κατέχουν η ΕΕ και η ΕΚΤ, δηλαδή οι δανειστές.

Ενδιαφέρον, έχουν και οι εκτιμήσεις του ΣΥΡΙΖΑ όπως αυτές παρουσιάστηκαν στην εν λόγω συνάντηση με τους ''εκπροσώπους της οικονομίας και των αγορών''.

Γιατί απέτυχε το πρόγραμμα λιτότητας;
Αντιγράφουμε:
''- *Η δημοσιονομική προσαρμογή ήταν πολύ εκτεταμένη, πάρα πολύ εντατική και πάρα πολύ εμπροσθοβαρής*
– *Πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων εκτός πλαισίου, αφού η Ελλάδα είχε ήδη πραγματοποιήσει σημαντικές ιδιωτικοποιήσεις στη δεκαετία του '90*

– Η αγορά εργασίας ειδικά στον τομέα των υπηρεσιών ήταν ήδη εξαιρετικά ευέλικτη
– Το άνοιγμα ορισμένων επαγγελμάτων: ήδη οι τιμές ρυθμίζονται από το κράτος
– Καμία πραγματική πρόοδος στη δημόσια διοίκηση
– Δυσλειτουργία του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα
– Άκρως ολιγοπωλιακή διάρθρωση πολλών τομέων της οικονομίας
– Αποτέλεσμα: η δημοσιονομική προσαρμογή σε συνδυασμό με την κατάρρευση των μισθών οδήγησε σε τεράστια ύφεση και σε και έκρηξη του δημόσιου χρέους''.

Με λίγα λόγια, τι λέει ο ΣΥΡΙΖΑ για τη ΝΔ; ''Κάνατε πολλά και ασήκωτα και πολύ γρήγορα!'' Επίσης, πραγματικά θα θέλαμε να μας εξηγήσει κάποιος από τους οικονομικούς εγκεφάλους του ΣΥΡΙΖΑ, τι σκοπεύουν να κάνουν ώστε να διορθώσουν την '' Άκρως ολιγοπωλιακή διάρθρωση πολλών τομέων της οικονομίας''. Θα δημιουργηθούν, για παράδειγμα περισσότερες εταιρείες ενέργειας για να υπάρχει ''υγιής ανταγωνισμός'';

Τρεις πικρές αλήθειες

Τα νέα λοιπόν από το Παρίσι και το Λονδίνο, όχι μόνο δεν είναι ευχάριστα, αλλά, αντίθετα, μας φέρνουν αντιμέτωπους με τρείς πικρές αλήθειες, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι δε θα τις ακούσουμε ποτέ να προφέρονται από τους αντίστοιχους ''διαπραγματευτές'' της ΝΔ και του ΣΥΡΙΖΑ.
Πρώτον, η ελληνική οικονομία και κοινωνία, αν οι απαντήσεις μείνουν στο πλαίσιο της ΝΔ ή του ΣΥΡΙΖΑ, θα είναι για δεκαετίες σε ακραίο καθεστώς επιτήρησης από μια όλο και πιο αντιδραστική ΕΕ.
Δεύτερον, όπως ωμά επισημαίνει ο ΟΟΣΑ στην πρόσφατη έκθεσή του για την Ελλάδα, ανεξάρτητα από τα τυχόν θετικά πρόσημα στην ανάπτυξη του ΑΕΠ, στο πλαίσιο αυτού του καθεστώτος, αφενός η ανεργία θα παραμείνει σε υψηλότατα επίπεδα και αφετέρου η **πτώση των μισθών** θα συνεχιστεί.
Τρίτο, με την ΕΕ και τα όργανά της σε ρόλο γενικό δερβέναγα διαφύλαξης της (συζητήσιμης) μακροημέρευσης της ευρωζώνης, με την ελληνική αστική τάξη σε νυν υπέρ πάντων αγώνα για το κράτημα του δεσμού συμφέροντος με το ευρωπαϊκό κεφάλαιο και με ένα πολιτικό σύστημα υποτελές ή έμπλεο αυταπατών για την ''ευρωπαϊκή προοπτική'', η δημοκρατία, η λαϊκή κυριαρχία, το δικαίωμα κάθε κοινωνίας και λαού σε μια χώρα να επιλέγει την πορεία που θα έχει, θα τίθενται όχι απλά στο εδώλιο, αλλά στο απόσπασμα.
Στον αντίποδα, ζητείται ένα **μέτωπο ανατροπής σε εργατική, δημοκρατική, αντικαπιταλιστική και αντι-ΕΕ κατεύθυνση**. Δηλαδή, ένα μέτωπο θαρραλέας ενόρασης της πραγματικότητας, εκτίμησης των κινδύνων και των δυνατοτήτων, της εμπιστοσύνης στις δυνάμεις των εργαζομένων και του λαού, της ανάπτυξης των πλέον μάχιμων και

ανατρεπτικών τάσεων του λαϊκού κινήματος, που δεν έχει πει την τελευταία του λέξη και πρέπει να περάσει στην αντεπίθεση. Όλες οι δυνάμεις της αριστεράς και ειδικά της κομμουνιστικής θα κριθούν σε αυτό.